

Царь Салманассаръ, кѣто побѣдилъ Израилскія Царь *Осіи*, завелъ го съсъ повечѣто отъ десеть-тѣхъ колѣна Израилски Израилеви въ Самарія и въ другитѣ Израилски градове поселилъ езычници, кои то оттогази на-татѣкъ зели да се наричатъ *Самаряне*. Отъ този плѣтъ веке не се завращали никога десеть тѣ колѣна Израилеви въ отечество то си, нѣ се разсѣхли по разны страны.

§ 8.

Богобоязливостъ та на Товита. Товит. и натат.

Въ това само то плѣненіе пакъ имало между Израилтяны хора благочестиви, отъ кои то можемъ за примѣръ да кажемъ *Товита*, и сына му. Тѣ си останѣли се добродѣтели: помагали на едноземцы тѣ си въ бѣдство то, хранили ги обличали, и погрѣбавали онѣзи, кои то не щѣлъ никой да ги рови. Постарый атъ Товитъ, кѣто былъ на смъртний атъ одѣръ, далъ на сынатъ си Товіа таквызы наставенія: Презъ сичкіятъ си животъ имай Бога въ сърцѣтоси и прѣдъ очи тѣ си, и выжги се мѣчи и пази да не направишь нищо, нити що годѣ противно на Божія та заповѣдь; не дѣй быба жестоко сърдѣ къмъ бѣдны тѣ; когато имашъ много отдѣлявай имъ съсъ щедра рѣкъ; пжкъ когато малко, давай имъ и отъ малко то, и гледай да бѣде сѣкога отъ чисто сърце и съ охота. Искай сѣкога сѣвѣтъ отъ добры и благоразумны хора. Благодари Бога за добрини тѣ, кои то ти праша, и му се моли,